การศึกษาการเกิดโรคและความรุนแรงของเชื้อ Vibrio harveyi ในกุ้งกุลาดำ

จรีพร เรื่องศรี ! และกิจการ ศุภมาตย์2

Abstract

Ruangsri, J.¹ and Supamattaya, K.² Studies of pathogenesis and virulence of *Vibrio harveyi* in black tiger shrimp (*Penaeus monodon*)

Ten strains of bacteria were isolated from diseased black tiger shrimp collected from the farms in southern Thailand. All the strains belong to Vibrio harvevi forming rounded colonies with smooth periphery. The colonies appeared green and yellow on TCBS normally use as selective media and can be of luminescent as well as non-luminescent groups. Their growth and cell proliferation require salts in addition to culture media. The sensitivity tests against antibiotics showed that all ten strains were sensitive to chloramphenicol, norfloxacin, trimethoprim-sulfamethoxaxone, oxolinic acid, oxytetracycline and sarafloxacin at 80, 60, 50, 40, 40 and 30% respectively. When 12-15 g juveniles were tested for the virulence by injecting the bacteria, the strains were highly virulent with OD at 640 nm in the range 0.007-0.139. The $1.60 \times 10^{\frac{5}{2}} - 7.27 \times 10^{6}$ CFU/0.1 ml bacteria caused 50% juvenile mortality in ten days. The physiological changes after susceptibility showed a decline in the blood cells, higher plasma pH, decreases in serum protein within 24 hrs but returned to normal within 48 hrs. There were no differences in blood sugar levels and phenoloxidase activity between the healthy and the susceptible individuals. Histological study showed that at early period of susceptibility, swollen tubular lumen, minor cell degeneration of the hepatic tubules and lymphoid organs and aggregation of blood cells around the degenerating cells were noted. In the juvenile within 7-day susceptibility period, there were large scale of cell degeneration of the hepatopancreas. lymphoid organs, gills and blood forming organs with greater extent of the blood cell aggregation and eventually mortalities occurred. In the juveniles with 14 days susceptibility period, there was almost entire degeneration of cells in hepatic tubules and lymphoid organs causing hepatopancreatic tubular necrosis. During this period. juveniles did not accept the feed and total mortality occurred.

Key words: vibriosis, luminescent vibrio, pathogenesis, virulence, *Vibrio harveyi*, black tigef shrimp. *Penaeus monodon*

⁴⁻² Aquatic Animal Health Research Center, Faculty of Natural Resources, Prince of Songkla University, Hat Yai, Songkhla 90112 Thailand.

[่]วท.บ. วาริชศาสตร์ นักวิชาการประมง - Dr. rer. nat. (Fish pathology) รองคาสตราจารย์ ศูนย์วิจัยสุขภาพสัตว์น้ำ คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานกรีนทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90112

บทคัดย่อ

จรีพร เรื่องศรี และกิจการ ศุภมาตย์ การศึกษาการเกิดโรคและความรุนแรงของเชื้อ Vibrio harveyi ในกุ้งกุลาดำ

แยกเชื้อแบคทีเรีย 10 สายพันธุ์ จากกุ้งกุลาคำที่ป่วยเป็นโรค จากฟาร์มเลี้ยงกุ้งใน เขตภาคใต้ ผลการทคสอบเชื้อทั้งหมคจัคเป็น Vibrio harveyi มีลักษณะโคโลนีกลมขอบ เรียบ ต้องการเกลือในการเจริญและเพิ่มจำนวนเซลล์ เจริญ ได้บนอาหารเลี้ยงเชื้อ TCBS มี ทั้งกลุ่มสีเขียวและสีเหลือง เรื่องแสงและไม่เรื่องแสงในที่มืด ผลการทดสอบความไวของ เชื้อต่อยาปฏิชีวนะ พบว่าเชื้อ V. harveyi ทั้ง 10 สายพันธุ์ ไวต่อยาคลอแรมเฟนิคอล. นอร์ฟล็อกซาซิน.ไตรเมธโธพริม-ซัลฟาเมทอกซาโซน. ออกโซลินิก แอซิด. ออกซีเตตร้า ชัยคลิน และชาราฟล็อกชาซิน คิดเป็น 80 60 50 40 40 และ 30 เปอร์เชนต์ ตามลำดับ ทคสอบความรุนแรงของเชื้อต่อกุ้งกุลาคำขนาค 12-15 กรัม ด้วยวิธีการฉีดพบว่าเชื้อมี ความรุนแรงสูง โดยทั้ง 10 สายพันธุ์ มีค่าความทึบแสง (OD) ที่ 640 นาโนเมตร อยู่ในช่วง 0.007-0.139 ซึ่งมีปริมาณเชื้อที่ทำให้กุ้งกุลาคำตาย 50 เปอร์เซนต์ ภายใน 10 วัน ตั้งแต่ 1.60 $\times$ 10 ^{5} – 7.27 $\times$ 10 ^{6} CFU/ 0.1 มล การศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาภายในตัวกุ้งหลัง การติดเชื้อพบว่ากุ้งที่ติดเชื้อมีปริมาณเม็ดเลือดในระบบไหลเวียนลดลงแตกต่างจากชุด ควบคุม ความเป็นกรด-ด่างของน้ำเลือดสูงกว่ากุ้งที่ไม่ติดเชื้ออย่างชัดเจน ปริมาณโปรตีน ในซีรัมลดลงในช่วง 24 ชั่วโมงแรกหลังการติดเชื้อ แต่เพิ่มขึ้นสู่ภาวะปกติภายใน 48 ชั่ว โมง ไม่พบความแตกต่างของปริมาณน้ำตาลในเลือด และกิจกรรมของเอ็นไซม์ฟีนอลออก ซิเคสระหว่างกุ้งที่ติดเชื้อและกุ้งปกติ การศึกษาทางเนื้อเยื่อวิทยาพบว่าในช่วงแรกที่กุ้งติด เชื้อเริ่มมี tubular lumen ของเซลล์บวม เซลล์ในท่อตับ ต่อมน้ำเหลืองตายเล็กน้อย พบเม็ด เลือดเข้ามาล้อมจับเซลล์ที่ตายชัดเจน กุ้งที่ติดเชื้อนาน 7 วัน พบเซลล์ในตับ ต่อมน้ำเหลือง เหงือก อวัยวะสร้างเม็คเลือด ตายเป็นบริเวณกว้างมีเม็คเลือคเข้ามาล้อมจับมากขึ้นกุ้งทยอย ตาย และกุ้งที่ติดเชื้อนาน 14 วัน เซลล์ตับ ต่อมน้ำเหลือง เกือบทั้งหมคตายเกิดเป็นลักษณะ hepatopancreatic tubular necrosis ในระยะดังกล่าวกุ้ง ไม่กินอาหารและตายทั้งหมด